Canon de rugăciune la praznicul tăierii cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul (1)

(29 august)

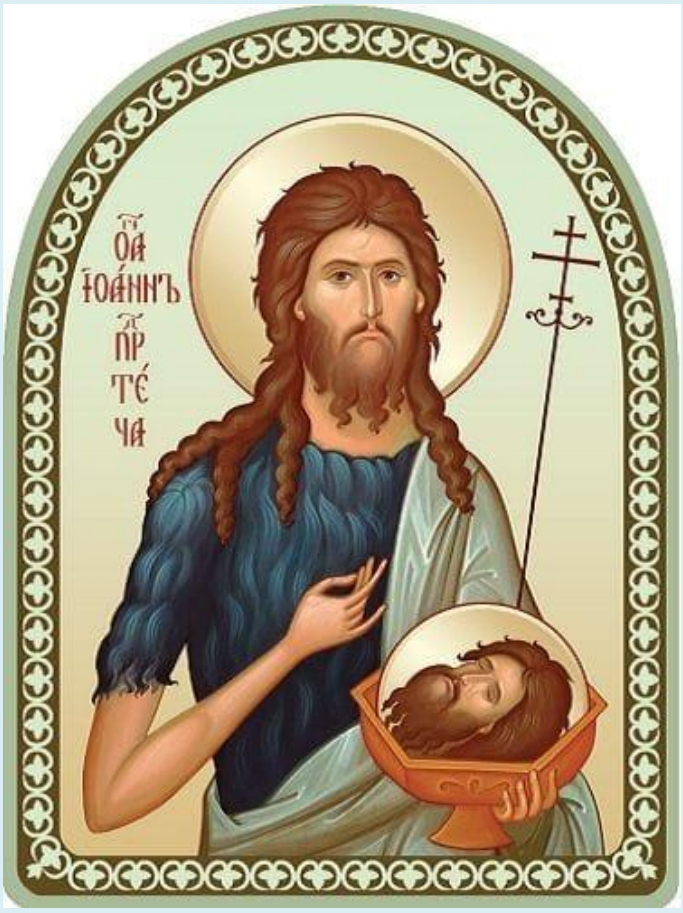

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul (29 august):

https://www.academia.edu/44077351/T%C4%83ierea_capului_Sf%C3%A2ntului_Ioan_Botez%C4%83torul_29_august_

https://archive.org/details/taierea-capului-sfantului-ioan-botezator/mode/2up

***

facere a lui Ioan monahul

Tropar la praznicul tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea: Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înainte-mergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat mai cinstit şi decât proorocii. Că te-ai învred-

nicit a boteza în repejunile Iordanului pe Cel Propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu, cel ce S-a arătat în trup: pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, grăia: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce s-a arătat din pântece sterp prooroc al Celui ce S-a născut în chip de negrăit din pântece fecioresc, pe sfinţitul Înaintemergător să-l lăudăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai covârşit hotarele firii, legile dreptăţii ai păzit, amestecarea cea fărădelege ai mustrat, netemându-te de sălbăticia împăraţilor.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hrănindu-te cu laptele Legii şi aşezământul de Lege, pentru împreunarea cea după lege, pecetluindu-l ca un pecetluitor al Legii, ai stat împotriva urâtei desfrânări.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cetele îngereşti şi omeneşti te laudă pe tine neîncetat, Maică, ceea ce nu ştii de mire, că pe Făcătorul lor, ca pe un Prunc, în braţe L-ai purtat.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu obrăznicie fără de ruşine, fata cea plină de beţie a zis: dă-mi capul lui Ioan pe tipsie, o, Irod.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fata a jucat şi ca o călcătoare de Lege spre plăcere făcând, a tras pe Irod spre uciderea Înaintemergătorului şi a propovăduitorului adevărului.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, a ta ticăloşie, Irod fără de minte şi fără de lege! Cu ce îndrăzneală, fata înfierbântându-se, ai făcut nedreaptă ucidere?

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, gonind asuprelile primejdiilor celor rele.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu şi puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum grăiesc către Tine: Slavă puteriiTale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neputând să rabde iuţimea mustrărilor şi nici îndrăzneala cea pentru cinstea lui Dumnezeu, cel vinovat după Lege şi amestecat ca necurăţia desfătărilor, legându-l a pus sub pază pe cel împreunat de mai înainte de sfârşit cu Cetele cele de sus, ca şi cum ar fi fost fără materie.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De beţia vătămătoare de suflet şi de înfierbântarea desfrânării îmbolnăvindu-se ticălosul, dându-se spre săltările cele de jocuri de picioare, cel defăimat, ucigător

de prooroc s-a făcut; căci beţia, care este mama desfrânării, a zămislit cumplita fărădelege a uciderii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat n-a minţit întru tine dumnezeiescul glas: că tu eşti mai presus de prooroci, ca cel ce te-ai învrednicit de proorocie din pântece, întru nesăvârşirea trupească fiind şi pe Dumnezeu Cuvântul, cel proorocit de tine, L-ai şi văzut în trup şi L-ai botezat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti lauda credincioşilor ceea ce nu ştii de mire; tu, folositoare, tu şi scăparea, zid şi liman creştinilor, că tu duci rugăciunile la Fiul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi izbăveşti din primejdii pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cunosc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu îndemnările maicii sale plată pentru jocul cel rău îndrăcit, a cerut fata cea prea cumplită a sălbaticei leoaice, capul Înaintemergătorului şi propovăduitorului, pe care însăşi fiarele în pustie l-au cinstit.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, judecăţile Tale cele negrăite şi necuprinse, Iubitorule de oameni! Cum spre pierderea celui ce era din pântece vas al Duhului Sfânt şi a crescut împreună cu înţelepciune şi cu curăţie, necurata fată a jucat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragoste şi cu voie i-a fost celui ce iubea necuvioasa însoţire, să împreuneze cu băuturile sărbătoririi zilei naşterii sale şi uciderea proorocului şi să aducă pahar plin de sânge sfânt şi proorocesc iubitorilor de desfătări.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău câştigând, prea curată, purtarea de grijă pentru noi cei de un neam nu o trece cu vederea, rugămu-ne. Că numai pe tine te punem înainte către Stăpânul, milostivă îmblânzitoare, noi, creştinii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru poruncile Legii fiind în primejdii, fericite, cu mustrări ai certat pe călcătorul de Lege, că nu ai fost trestie clătinându-te de suflările vânturilor potrivnice.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sânge din tăierea capului tău curgând, s-a dus plată trudelor celor de desfrânare, pe Irod defăimând şi după sfârşit, ca pe cel ce a amestecat firea.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin pustietăţi vieţuind, ca într-o cămară luminoasă ai vieţuit şi cu păr de cămilă fiind acoperit, ca o podoabă împărătească purtând-o, peste patimi ai împărăţit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să ne mântuim de cumplite greşeli, cu rugăciunile tale, de Dumnezeu Născătoare Fecioară şi să dobândim, prea curată dumnezeiască strălucirea Fiului lui Dumnezeu, celui ce S-a Întrupat din tine în chip de negrăit.

Condac, glasul al 5-lea. Mărita tăiere a Înaintemergătorului, rânduială dumnezeiască a fost, ca şi celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fărădelege, că nu Legea lui Dumnezeu, nici viaţa cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare şi vremelnică.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu bucurie, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu poftă desfrânată şi cu rea beţie într-armat fiind, lovindu-te de turnul înfrânării cel neclintit şi de cetatea curăţiei cea nebiruită, de Botezătorul lui Hristos, te-ai zdrumicat, Irod cel fărădelege.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu s-a spăimântat, nici nu s-a îngrozit Înaintemergătorul; nici nu a slăbit cea învăţată de diavolul, aducând fără de ruşine cinstit capul tău pe tipsie, la îndemnurile maicii sale, amăgindu-şi mintea.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o făclie ai strălucit şi mai înainte ai fost trimis ca un înger; ca un prooroc ai propovăduit pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, cel ce S-a arătat; ca unui mucenic cu sabia capul ţi s-a tăiat, mai înainte propovăduindu-L pe El şi morţilor celor din iad.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mântuiţi fiind prin Cel Născut al tău de osânda căderii celei de demult, pe tine, Maică Fecioară, pricina cea arătată a mântuirii, împreună cu Fiul tău, cel ce S-a dat pe Sine izbăvire pentru noi, pururea te mărim.

Cântarea a 8-a

Irmos: Chinuitorul haldeilor a ars nebuneşte, de şapte ori, cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia de o putere mai mare mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a grăit: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a mers înaintea naşterii Tale şi a dumnezeieştii Patimi, în cele mai dedesubt, prin sabie s-a sfârşit şi s-a făcut prooroc şi vestitor pogorârii Tale celei de acolo, cu un glas al Cuvântului, Ioan grăind: cei morţi pe Dătătorul de viaţă, cei orbi pe Aducătorul de lumină şi cei robiţi pe Mântuitorul Hristos, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel din cea stearpă, care a mers înaintea naşterii Celei din Fecioară, acum a fost prin tăierea capului său, Mergător Înaintea Răstignirii celei de bună voie a Celui ce a făcut toate, celor din iad grăind: cei morţi pe Dătătorul de viaţă, cei orbi pe Aducătorul de lumină şi cei robiţi pe Mântuitorul Hristos, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Capul tău tăindu-se de trup, Înaintemergătorule, sufletul cel ce stăpânea peste trupul tău, s-a despărţit de dânsul; iar Dumnezeirea nu S-a despărţit de aici de Trupul lui Emanuel şi os nu s-a zdrobit al lui Dumnezeu şi Stăpânului. Pentru aceasta, Îl Prea înălţăm pe El în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

A Domnului Născătoare Stăpână, rănile sufletului meu şi întinările, cu milostivă rugăciunea ta, Fecioară, vindecă-le şi pe mine, cel căzut, mă scoală; miluieşte-mă, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Că tu eşti folositoare şi sprijinitoarea mea, ceea ce numai tu singură eşti curată şi binecuvântată întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfricoşatu-s-a tabăra cea vicleană şi mai marele acesteia, diavolul de limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, proorocule, care ai propovăduit pe Hristos şi prin fată desfrânată, a plecat pe Irod ca să taie capul tău. Dar noi, credincioşii, pe tine te mărim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Valea firii celei smerite s-a înălţat şi dealul mândriei morţii s-a smerit. Că glasul celui ce strigă în pustie a strigat în locaşurile iadului celei pustii de lumină: ridicaţi porţile că Împăratul cel Puternic va intra.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Se spăimântează patimile oamenilor şi diavolii fug cu frică de umbrirea darului cel dat ţie de la Dumnezeu. Însă de amândouă ispitele păzeşte turma ta, Înainte-mergătorule al Domnului, care te slăveşte pe tine cu credinţă pururea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Încordează şi bine sporeşte şi împărăteşte, Fiule al Maicii lui Dumnezeu, supunând pe poporul ismailitenesc, care se luptă cu noi. Bine credinciosului popor biruinţă asupra celui potrivnic dăruieşte. Pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Pe Înaintemergătorul lui Hristos, pe Botezătorul şi proorocul, să-l cinstim credincioşii cu curată conştiinţă, ca pe un mărit propovăduitor şi al pocăinţei învăţător

şi ca pe un mucenic cu totul adevărat al Mântuitorului că nebunia lui Irod mustrând, capul i s-a tăiat.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Acum s-a arătat nouă Botezătorul Mântuitorului şi veseleşte duhovniceşte gândurile credincioşilor, frumuseţea pustiei şi pecetea proorocilor. Pentru că s-a arătat Înaintemergător al lui Hristos şi mărturie nemincinoasă a venirii Lui. Deci, cu cântări duhovniceşti, cu un glas lui Ioan să-i grăim: Proorocule, propovăduitor al Adevărului, roagă-te să ne mântuiască pe noi.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Spăimântatu-s-au, curată, toate Cetele îngereşti, de înfricoşătoarea taină a naşterii tale. Cum Cel ce ţine toate numai cu voia, în braţele tale ca un Om a fost ţinut şi cum a luat început Cel mai înainte de veci? Cu lapte a fost hrănit Cel ce hrăneşte toată suflarea cu negrăita Sa bunătate. Pe tine, ca pe Maica lui Dumnezeu, după adevăr lăudându-te, te mărim.

***

Sfântul Ioan, Înaintemergătorul Mântuitorului, precum a fost înaintea Domnului său cu naşterea, tot aşa i se cădea să fie înainte şi cu moartea cea de bună voie a Aceluia pe care L-a propovăduit pe pământ, zicând: ***Vine Cel mai tare decât mine, în urma mea...*** Astfel a propovăduit venirea Domnului şi sufletelor care erau ţinute în iad ale sfinţilor strămoşi, căci acum s-a arătat în lume Mesia cel aşteptat. ***Şi precum Iisus Domnul Hristos avea să pătimească pentru păcatele oamenilor, tot aşa şi Mergătorul Său înainte a suferit moarte mucenicească pentru fărădelegea lui Irod.***

Deci, aceasta s-a început astfel: Irod, care se numea Antipa, fiul lui Irod cel mare, care a ucis pe pruncii cei din Betleem, fiind a patra odraslă rea a rădăcinii celei

rele, care a stăpânit în Galileea, a luat mai întâi de soţie pe fiica lui, Areta, împăratul Arabiei, şi a petrecut cu ea multă vreme. Apoi, rănindu-se de frumuseţea Irodiadei, femeia fratelui său, Filip, a luat-o pe ea de soţie, învoindu-se astfel la pofta lui necurată. El, după dorinţa acelei desfrânate, a gonit pe femeia sa cea dintâi după lege şi a luat-o pe ea, femeia fratelui său - împotriva legii; căci chiar de ar fi murit fratele lui, tot nu i se cădea s-o ia pe dânsa, fiindcă rămăsese fiica fratelui său cea născută dintr-însa. Legea poruncea ca numai pe femeia fratelui cea rămasă văduvă, s-o ia fratele cel viu, dacă fratele cel mort nu ar fi lăsat după sine fii. Însă sunt cei ce vorbesc cu dovedire, că pe când trăia Filip, fratele său, Irod i-a luat pe femeia lui şi mare rău i-a făcut, făcându-se ca un răpitor desfrânat şi amestecător de sânge.

Irod făcând o fărădelege ca aceasta, n-a suferit Sfântul Ioan Botezătorul, râvnitorul Legii lui Dumnezeu, defăimătorul păcatelor omeneşti şi propo-văduitorul pocăinţei; ci mustra pe faţă pe Irod înaintea tuturor, ca pe un desfrânat şi răpitor - apucătorul soţiei fratelui său - şi zicea: ***Nu ţi se cade ţie să ai de soţie pe femeia lui Filip, fratele tău***. Irod, nesuferind mustrările, a poruncit să arunce pe Ioan în temniţă, legat cu lanţuri. Dar mai ales Irodiada se mânia asupra sfântului şi voia ca îndată să-l ucidă; dar nu putea, oprind-o însuşi Irod şi păzind pe cel legat de femeia care sufla cu ucidere. Irod n-a voit să-l omoare, ştiind pe Ioan că este bărbat drept şi sfânt, şi pe care mai înainte îl asculta cu plăcere şi luând aminte la cuvintele lui, multe le făcea bine şi se temea să-l ucidă. El însă nu se temea aşa de Dumnezeu, precum se temea de oameni, fiindcă evanghelistul Matei zice: ***Vrând să-l ucidă pe el, se temea de popor, căci îl avea ca pe un prooroc...*** Ca poporul să nu se scoale asupra lui şi să ridice tulburare, de aceea nu îndrăznea să dea la arătare spre moarte pe proorocul Ioan Botezătorul, cel iubit şi cinstit de toţi, ci îl chinuia pe dânsul numai prin închisoare, vrând să închidă gura cea netăcută a mustrătorului său.

Sfântul Ioan a stat în temniţă multă vreme şi se adunau la dânsul ucenicii lui, pe care el, învăţându-i mult la viaţa cea îmbunătăţită şi după Legea lui Dumnezeu, îi încredinţa pe ei despre Mesia, Care venise acum în lume şi la Care îi şi trimitea pe dânşii, precum se povesteşte în Evanghelie. Ioan, auzind din închisoare despre lucrurile lui Hristos, a trimis pe doi din ucenicii săi ca să-l întrebe pe el: Tu eşti Cel ce va să fie, sau să aşteptăm pe altul? Nu doar că neştiind de El, a trimis ca să-l întrebe, căci cum nu-L ştia pe Acela pe Care el L-a botezat? Cum nu ştia el pe Sfântul Duh pe Care L-a văzut pogorându-se peste Iisus şi a auzit glasul Tatălui mărturisindu-i, şi el însuşi i-a mărturisit, arătându-l cu degetul şi zicând: ***Iată mielul lui Dumnezeu... Ci ca ucenicii lui să vadă minunile cele preaslăvite pe care le făcea Domnul Hristos şi să se încredinţeze despre El, că Acela este Cel ce a venit ca să mântuiască neamul omenesc.***

După aceea a sosit ziua în care Irod se obişnuise a săvârşi ziua naşterii sale. El a adunat pe boierii săi, pe voievozi, pe cei mai mari şi pe toate căpeteniile Galileei, şi le-a făcut un ospăţ mare. La acest ospăţ, fiica Irodiadei, jucând şi plăcând lui Irod şi celor ce şedeau cu dânsul, a cerut de la dânsul - după povaţa maicii sale cea rea - capul Sfântului Ioan Botezătorul. Deci, ea a câştigat ce a cerut, căci Irod se jurase ei să-i dea orice va cere, chiar şi jumătate din împărăţie. Ticălosul, nevrând să-şi calce jurământul, nici să mâhnească pe jucătoare şi pe nelegiuita ei mamă, a lepădat frica prin care se temea să ucidă pe Ioan, şi uitând sfinţenia aceluia, s-a umplut de îndrăzneală spre vărsarea sângelui cel nevinovat şi, trimiţând îndată pe călău în temniţă, a poruncit să-i taie capul lui Ioan şi să-l aducă pe tipsie.

Astfel Mergătorul Înaintea lui Hristos a fost tăiat în temniţă, noaptea târziu, pentru mustrarea fărădelegii lui Irod cu Irodiada. Sfântul evanghelist Marcu povesteşte că acel ospăţ urât s-a numit cină. Că zice: ***A făcut cină boierilor săi, care s-a prelungit până noaptea târziu, şi după ce s-au îmbătat şi s-au desfătat destul prin jucarea fetei celei fără de ruşine, atunci s-a săvârşit acea nedreaptă ucidere. Deci, aducându-se pe tipsie capul Sfântului Ioan în mijlocul acelui ospăţ, picurând încă sângele - precum spun unii - acel cap a grăit aceleaşi cuvinte mustrătoare: Nu ţi se cade să ai de soţie pe femeia lui Filip, fratele tău! O, ce frică s-a făcut atunci celor ce erau de faţă la ospăţul acela, când au văzut capul de om, aducându-se pe tipsie ca o mâncare şi, curgând sângele, că mişcă încă buzele şi grăieşte cuvinte!***

Jucătoarea, luându-l în mâini, fără temere l-a dus la maica-sa, Irodiada, luându-l, înţepa cu acul limba care mustra fărădelegea lor. Şi, batjocorindu-l din destul, nu l-a dat să-l îngroape împreună cu trupul, pentru că se temea să nu învieze când se va lipi capul de trup, şi să nu-i certe din nou. Deci, ***ucenicii lui, luând în noaptea aceea trupul cel scos din temniţă, l-au îngropat în Sevastia; iar capul l-a îngropat Irodiada în curtea sa, în pământ adânc, la un loc ascuns şi necinstit. Iar cum a fost luat de acolo, s-a scris pe 24 februarie, când se prăznuieşte aflarea cinstitului lui cap.***

După uciderea Sfântului Ioan Înaintemergătorul, acel ticălos Irod a făcut o altă răutate şi mai mare, pentru că a batjocorit pe Domnul nostru Iisus Hristos, în vremea pătimirii Sale cea de bună voie pentru noi, precum grăieşte de aceasta Evanghelistul Luca. Irod, cu ostaşii săi, ocărind şi batjocorind pe Iisus, L-a îmbrăcat în haină luminoasă şi L-a întors la Pilat.

După acestea n-a zăbovit izbândirea lui Dumnezeu asupra ucigaşului de prooroc şi a batjocoritorului lui Hristos; pentru că pe de o parte sângele lui Ioan striga către Dumnezeu asupra lui - precum de demult al lui Abel asupra lui Cain - iar pe de alta, pe lângă alte fărădelegi, şi batjocora făcută de dânsul Domnului, trăgea asupra lui vrednică pedeapsă de la Dumnezeu, dreptul Judecător.

Deci, nu după multă vreme, s-a lipsit de împărăţie şi de viaţă cu Irodiada şi cu jucătoarea, pentru că Areta, împăratul Arabiei, voind să-şi răzbune pentru necinstea şi batjocura care s-a făcut fiicei lui, a adunat putere de oaste şi s-a dus asupra lui Irod. Asemenea şi Irod, adunându-şi puterea sa, a ieşit împotriva lui Areta. Deci, fiind război tare din amândouă părţile, ostaşii arabilor au biruit pe ai lui Irod, şi i-a biruit cu tăiere mare, căzând toată puterea lui Irod, abia scăpând numai el singur. După aceea a fost lipsit de Cezarul Romei, de stăpânirea tetrarhiei sale şi de toate bogăţiile. El a fost trimis în surghiun împreună cu desfrânata şi cu fiica ei, mai întâi în Lugdunum, cetatea Galiei, apoi de acolo a fost dus la Ilard, cetatea Spaniei.

Acolo s-a sfârşit în strâmtoare şi în rea pătimire, văzând mai întâi moartea jucătoarei sale fiice care a pierit în acest chip: fiind vreme de iarnă, ea a voit să treacă râul, care se numea Sicoris, pentru o trebuinţă oarecare şi, mergând pe gheaţă, s-a rupt gheaţa sub dânsa şi s-a afundat până la grumaz. Dar prin dumnezeiască răzbunare, gheaţa i-a strâns grumazul foarte tare, încât atârna cu trupul în apă, iar capul îl avea pe gheaţă. Ea a stat aşa spânzurată, până ce gheaţa cea ascuţită i-a tăiat grumazul. Deci, apa ducând pe sub gheaţă stârvul ei cel necurat, nu s-a aflat; iar capul i-a fost adus lui Irod şi Irodiadei, precum odată se adusese capul Mergătorului Înainte; dar nu tăiat de sabie, ci de gheaţă. Aşa a măsurat judecata cea dreaptă a lui Dumnezeu, jucătoarei care a fost pricinuitoare tăierii cinstitului cap al Sfântului Ioan.

După aceasta şi acel nelegiuit ucigaş Irod cu spurcata Irodiada, au pierit cu zgomot; căci se povesteşte despre dânşii că i-au înghiţit pământul de vii.

Sfântul Ioan, precum în viaţa sa, tot aşa şi după sfârşit, a fost mergător înaintea lui Hristos, pentru că, apucând înainte de pogorârea în iad, a binevestit celor ce erau acolo pe Dumnezeu, cel ce S-a arătat în trup şi a veselit pe sfinţii strămoşi, cu care, după stricarea iadului, scoţându-se de acolo, după învierea lui Hristos, s-a învrednicit de multe cununi în cereasca Împărăţie; ca un feciorelnic, ca un vieţuitor în pustie, ca un învăţător şi propovăduitor, ca un prooroc, ca un Mergător Înainte, ca un botezător şi ca un mucenic.

Cu ale cărui sfinte rugăciuni, să ne povăţuiască şi pe noi la calea adevăratei pocăinţe şi să ne învrednicească Împărăţiei cereşti, Hristos, Domnul şi Dumnezeul nostru, Căruia se cuvine slava împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh în veci.

Amin.

(Vieţile Sfinţilor pe luna august - Tăierea capului Sfîntului prooroc Ioan Botezătorul)